

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

R E F E R A T

REPRESENTANTSKAPSMØTE

24. APRIL 2003

Åpning

INNHALDSFORTEGNELSE

	Side
Talerliste	2
Åpning	3
Godkjenning av møteinnkalling	
Godkjenning av dagsorden	
Godkjenning av forretningsorden	
Valg av dirigent	
Mellomoppgjøret 2003	4
Avslutning	14
Navneliste	15

Godkjenning av forretningsorden

Vi har vi godkjenning av forretningsorden. Forordning til forretningsorden er godkjent og den er utarbeidet fra tidligere Representantskapsmøter og jeg regner med at det ikke er noen som vil at jeg skal lese opp denne gangen heller. Da kan jeg tenke det er noen som har merket seg til forretningsorden? Det er det ikke og da er den godkjent.

Forordning til forretningsorden er utarbeidet fra tidligere representantskapsmøter

1. Møtes forhandlinger er åpne i den utstrekning Representantskapet ikke vedtar noe.
2. Ingen har rett til å bli stilt over 2 ganger samme sak. I saker der undersøkingsutvalg, begjærsrett tilsiden til 10 minutter første gang og 5 minutter andre gang.
Til forretningsorden gir ordet bare 1 gang og bare 1 tilsiden for hver sak. Forordning kan det være forordning til ytterligere tidsbegrensning og andre med de samme forordningene.
3. Forordning legger skriftlig og skal være underlagt med vedtaksmyndighet. Ingen nye saker kan leses opp eller at saken er vedtatt. Forordning kan ikke leses opp til utlysning av den godkjente dagsorden, kan ikke behandles.
4. Alle vedtak skjer med åpning og ferall. I utstrekning, eller når det er vedtak, følger det, forordning uttømmingen ved mellomoppgjør.

TALERLISTE

Bjørndalen, Kjell
Christiansen, Thor Åge
Kitdal, Synnøve
Støylen, Olav

LOs REPRESENTANTSKAPSMØTE TORSDAG 24. APRIL 2003

Åpning

Gerd-Liv Valla:

Jeg har på vegne av Sekretariatet gleden av å ønske Representantskapet velkommen til Representantskapsmøte og jeg skal nå foreta åpning/konstituering.

Godkjenning av møteinnkalling

Først møteinnkalling til dette Representantskapsmøte ble sendt 18. mars 2003 og saksdokumentet ble sist sendt 9. april 2003. Jeg spør da, er det noen som har merknader til innkallingen? Det er det ikke og da er møtet lovlig satt.

Godkjenning av dagsorden

Så har vi godkjenning av dagsorden. Da foreslår Sekretariatet en meget enkel dagsorden i dag. Åpning er vi i ferd med og så da den ene saken som vi har satt opp; mellomoppgjøret 2003. Noen som har merknader til dagsorden? Det er det ikke og da er den godkjent.

Godkjenning av forretningsorden

Så har vi godkjenning av forretningsorden. Forslaget til forretningsorden er utsendt og den er uforandret fra tidligere Representantskapsmøter og jeg regner med at det ikke er noen som vil at jeg skal lese den opp denne gangen heller. Da spør jeg om det er noen som har merknader til forretningsorden? Det er det ikke og da er den godkjent.

"Forslag til forretningsorden er uforandret fra tidligere representantskapsmøter:

1. Møtets forhandlinger er åpne i den utstrekning Representantskapet ikke vedtar noe.
2. Ingen har rett til å få ordet mer enn 2 ganger i samme sak. Unntatt fra innledningsforedrag, begrenses taletiden til 10 minutter første gang og 5 minutter andre gang.
Til forretningsorden gis ordet bare 1 gang og høyst 1 minutt for hver sak. For øvrig kan det stilles forslag til ytterligere tidsbegrensning og strek med de inntegnede talere.
3. Forslag leveres skriftlig og skal være undertegnet med vedkommendes navn. Ingen nye forslag kan tas opp etter at strek er vedtatt. Forslag som ikke har tilknytning til den godkjente dagsorden, kan ikke behandles.
4. Alle vedtak skjer med alminnelig flertall. I tvilstilfelle, eller når 10 representanter forlanger det, foregår avstemningen ved navneopprop.

5. I protokollen innføres bare forslagene og avstemmingene samt vedtakene. Såfremt Representantskapet ikke forlanger protokollen opplest, gis Sekretariatet fullmakt til å godkjenne protokollen.”

Valg av dirigent

Til å lede dette møtet vil jeg foreslå at Finn Erik Thoresen gjør det. Er det noen som har innsigelser til det? Det er det ikke. Da overlater jeg klubba til Finn Erik.

Mellomoppgjøret 2003

Finn Erik Thoresen:

Da går vi rett på sak nr 2 som er tariffrevisjonen 2003, det vil si mellomoppgjøret. Det foreligger et enstemmig anbefalt meklingsforslag som vi skal ta stilling til her i dag. Da gir vi først ordet til LOs leder Gerd-Liv Valla. Vær så god.

Gerd-Liv Valla:

MELLOMOPPGJØRET 2003

Møteleder og representantskap.

Vi skal i dag behandle meklingsforslaget i årets mellomoppgjør i LO-NHO-området. Som bakgrunn for behandlingen, har dere fått tilsendt Riksmeglingsmannens. Vedlagt Riksmeglingsmannens forslag er også et felles brev fra partene til Regjeringen, og Regjeringens svar på brevet.

Da vi var samlet her 25. februar og behandlet hovedretningslinjene for årets mellomoppgjør, erkjente vi at oppgjøret skulle gjennomføres i en vanskelig situasjon for arbeidsplassene til mange av våre medlemmer og for norsk økonomi. Ledigheten hadde økt med 20 prosent, og det var klare tegn til ytterligere svekkelse. Representantskapet slo fast at utfordringen på kort sikt var å bremse den uheldige utviklingen på arbeidsmarkedet, og dernest etablere grunnlaget for å gjenreise den fulle sysselsetting. I vedtaket fra 25. februar heter det at det nominelle spillerommet for tillegg var sterkt begrenset – ut fra reguleringsklausulen, tilleggene som ble gitt i fjor, hensynet til sysselsettingen og dermed målet om en lønnsvekst mer på linje med handelspartene.

Med bakgrunn i fjorårets oppgjør, de retningslinjer som der ble lagt, de reallønnsforbedringer vi oppnådde og den vanskelige situasjonen på arbeidsmarkedet, samlet representantskapet seg om to hovedprioriteringer: solidaritet med de ledige og vekt på lavlønne.

Forhandlingene med NHO startet 7. mars. Selv om det ble arbeidet aktivt i felles arbeidsgrupper på Tjenestepensjon, Arbeidsmarked/sysselsetting og Lavlønn/likelønn, ble det brudd 17. mars pga. manglende framdrift. Det skjedde for lite. Oppgjøret gikk til meklingsstart 21. mars og 2. april forelå Riksmeglingsmannens forslag.

Det ble enstemmig anbefalt av LOs forhandlingsutvalg og senere LOs Sekretariate. Riksmeglingsmannens skisse ivaretok etter forhandlingsutvalgets og Sekretariatets syn det

dette representantskapet ga oss i mandat, nemlig å prioritere de lavlønne, samtidig som tilleggene sammen med overheng og forventet lønnsglidning, hadde en økonomisk ramme som ivaretok hensynet til sysselsettingen.

Profil

En fordeling til fordel for lavlønne var sentralt for våre krav. Under forhandlingene på Majorstua og under meklingsforhandlingene hadde forhandlingsdelegasjonen inngående drøftinger om hvilken lavlønnsinnretning som var den beste. Vi drøftet tillegg på satsene under et visst nivå, differensiering etter bedriftens lønnsnivå slik vi har i mange lavlønnsgarantiordninger og lavlønns tillegg etter individuelt lønnsnivå, det vil si at alle som tjener under et visst nivå skulle ha tillegg. Det siste var en metode som ble brukt i oppgjøret i 1995.

Vi konkluderte med den tradisjonelle ordningen med tillegg etter **overenskomstens gjennomsnittlige lønnsnivå**. Vi fant at det var det beste kompromiss i dagens situasjon mellom hensynet til treffsikkerhet og praktiserbarhet. Vi kjenner ulempene med denne metoden, men den har store fordeler når det gjelder gjennomføring. Vi må imidlertid nå framover og gjennom dette arbeide for å finne metoder som både er treffsikre og samtidig gjennomførbare.

Som kjent ble resultatet tillegg på kr 2,85 per time eller drøye 5 500 kroner per år for overenskomstene under 85% av industriarbeidergjennomsnittet, dvs med årslønn under 238 000 kroner. Dette betyr virkelig noe for eksempel våre lavlønne medlemmer i hotell og restaurant, på vaskerier og renserier, i renhold og butikk og i deler av industrien.

Samlet oversikt over overenskomster som ble tilgodesett er utdelt.

Vi fikk videre et tillegg på kr 1,95 per time for overenskomstområdene mellom 85 og 95% av gjennomsnittlig industriarbeiderlønn. Det utgjør snau 3 800 kroner per år og går altså til områder med årslønn mellom 238 og 266 tusen kroner. Eksempelvis kommer fiskeindustri, rutebuss, bokbinderi og byggeindustri med.

Samlet oversikt er delt ut.

I alt er det 40% av årsverkene i LO-NHO som får tillegg etter meklingsforslaget. Så mye som 70 prosent av kvinnene i LO-NHO-området tillegg. På oversikten ser dere noen sentrale og store overenskomster med kvinneandel. Det er positivt, og burde bidra til likelønn. Jeg ser fram til den dagen denne sammenhengen ikke er til stede lenger. Det den forteller oss er jo at kvinner fortsatt er lavlønne i større grad enn menn.

Unntaksbestemmelsen

Noen har hevdet at vi med denne innretningen, med relativt store lavlønns tillegg, har sett bort fra at mange bedrifter sliter. Dette ble blant annet påstått i en stort oppslått debattartikkel i Dagens Næringsliv av direktørene i Reiselivsbedriftenes Landsforening, Byggenæringens Landsforening og Prosessindustriens Landsforening.

Jo, vi har tatt hensyn til dette. Gjennom en unntaksbestemmelse i Riksmeglingsmannens forslag punkt IV, åpnes det for at partene lokalt, med bakgrunn i en bedrifts vanskelige økonomiske situasjon, kan avtale at tillegg helt eller delvis kan bortfalle eller utsettes, såfremt det ikke medfører avlønning i strid med overenskomstens bestemmelser.

Representantskap:

En tilsvarende bestemmelse hadde vi ved oppgjøret i 1993, da forholdene på arbeidsmarkedet var vanskelige – ja enda vanskeligere enn i dag. Forskjellen fra 1993 til i dag er at våre tillitsvalgte denne gangen kan søke organisasjonsmessig bistand fra forbundene under forhandlingene. Det burde være en gardering mot at unntaksbestemmelsen misbrukes.

Og la meg understreke – dette var ikke noe vi fikk tredd ned over hodet. Det var folk i vår egen forhandlingsdelegasjon som mente at dette var en nødvendig og fornuftig sikkerhetsventil.

Pensjon

Ved siden av økonomi/lønn, var pensjon i henhold til reguleringsklausulen en sak vi kunne ta opp og drøfte i dette mellomoppgjøret. Under oppgjøret ble det gitt en felles gjennomgang fra LO og NHO i en rapport. Gjennomgangen viser at LO og NHO har nådd ut til et stort antall bedrifter og tillitsvalgte gjennom partenes informasjonskampanjene høsten 2002. Mange fikk en første innføring i sin situasjon gjennom folketrygden, eventuell tilleggsdekning i bedriften og de mulighetene den nye lovgivningen gir. På basis av rapportene ser det ut til at

- 983 bedrifter med 61 000 årsverk deltok i NHOs informasjonssamlinger
- Om lag 2000 tillitsvalgte deltok på LO/forbundenes samlinger

Det har vist seg å være et stort informasjons og opplæringsbehov blant bedrifter og tillitsvalgte.

Under forhandlingene og meklingen reiste vi kravet om at innskuddspensjoner må likestilles med ytelsespensjoner når det gjelder adgangen til å yte egne innskudd fra de ansatte. I dag er det bare bedriften som kan betale premie til ordningen. Dette kan gjøre det vanskeligere å få etablert nye ordninger og det kan bli lavere ytelser. Vi lyktes til slutt å få NHO med på å rette en felles henvendelse om dette til regjeringen. Innholdet i denne henvendelsen ser dere av brevet.

Det var gledelig at vi mottok et positivt svar fra Statsministeren på dette punktet. Likeledes er det positivt at Statsministeren legger til grunn at slike fradrag bør bygge på kollektive bidrag, slik vi kjenner dem fra tjenestepensjonsordningene i offentlig sektor.

Alt i alt gir meklingsforslaget et godt grunnlag for å videreføre og forsterke en positiv start for å utbre tjenestepensjoner slik at kan ivareta de av våre medlemmer som bare har folketrygden å falle tilbake på.

Fradragnet for fagforeningskontingenten

Gjennom LO-NHO-oppgjøret mener jeg at vi klart innfrir vi vår del av målsettingene i den inntektspolitiske felles plattformen fra Regjeringens Kontaktutvalg den 22. januar i år. Den hadde vi en gjennomgang av på vårt forrige representantskapsmøte:

Vi har brakt lønnsveksten mer på linje med våre handelspartnere, og vi har samtidig fordelt tilleggene på en rettferdig måte.

Også regjeringen har, på et svært viktig punkt, gjennom sitt bidrag i meklingen, fulgt opp det de lovet. Fradragnet for fagforeningskontingent vil i følge brevet fra statsministeren, bli foreslått økt i Revidert nasjonalbudsjett til kr 1450 for i år og videre til kr 1 800 for 2004. Dette har vært et hovedkrav fra LO, helt siden Bondeviks forrige regjering halverte fradragnet. Det er sjelden jeg skryter av denne regjeringen, men rett skal være rett: Her fortjener de litt

ros. Ikke minst tatt i betraktning at det største partiet i denne regjeringen, Høyre, i alle år har gått inn for å fjerne fradraget helt. Fradraget betyr kanskje ikke så mye i kroner og øre for den enkelte, men har stor betydning som et signal om anerkjennelse av fagbevegelsens rolle og innsats. Det burde også gjøre problemet med gratispassasjerer mindre.

Likelønn, lederlønn og sysselsetting

LO har vært opptatt av likelønn, lederlønn og av renta og kronekursens betydning for norsk økonomi og sysselsetting.

Likelønnsutviklingen

I oppdateringen fra Det tekniske beregningsutvalget for inntektsoppgjørene i mars, kom det tall for likelønnsutviklingen fra 2001 til 2002 for alle de store forhandlingsområdene. Den sterkeste tilnærmingen i gjennomsnittslønn for kvinner i forhold til menn, finner vi for industriarbeidere (NHO-bedrifter).

Jeg har forventninger om videre tilnærming også i 2003, siden tilleggene i år har så sterk profil. (Se transparent)

Etter at det gikk i gal retning i kommunesektoren fra 2000 til 2001, viser tallene nå framgang igjen for likelønn på alle sektorer. I 2002 hadde kvinnene gjennomsnittlig ei årslønn på 90,6% av mennenes, mot 90,0% i 2001. Med tilnærming i lønn mellom kvinner og menn også i kvinnerike områder som skoleverk, varehandel og stat, blir 2002 stående som et år med framgang for likelønn på tross av enkelte unntak som for eksempel for industrifunksjonærene.

Det går framover, men det går sakte. Vi må forsterke innsatsen for å nå målet om likelønn.

Lederlønn

På tross av skjemmende enkelttilfeller, bærer statistikken endelig bud om avdemping av lønnsveksten for topledere i 2002. I de større bedriftene (250 og flere ansatte) har den kommet ned fra tosifrede tall til rundt 7%, fortsatt i overkant av hva andre grupper fikk. Ytterligere normalisering av toplederlønnene er avhengig av at vi i LO holder saken på dagsorden.

I år har vi – gjennom den inntektspolitiske plattformen fra Regjeringens Kontaktutvalg den 22. januar – fått regjeringen og arbeidsgiverne med på klart mer forpliktende holdninger overfor grove lederlønnsuttak. Men vi har tidligere sett at lederne har benyttet arbeidstakernes ansvarlighet og moderasjon til å berike seg selv. Vår innsats på 90-tallet for å sikre full sysselsetting, bidro til å styrke bedriftenes økonomi og resultater. Dette fristet lederne til å ta ut mye mer enn hva en rettferdig fordeling tilsier.

Vi må sørge for at dette ikke gjentar seg.

Sysselsettingsutfordringen

Alt tyder på at vår beskrivelse av fremtidsutsiktene for sysselsettingen slår til. Ledigheten vokser og myndighetens innsats for å demme opp blir for svak. Noe har imidlertid skjedd. Vi har som ledd i forhandlingene fått regjeringen til å trappe opp arbeidsmarkedstiltakene. Vi trenger imidlertid bredere innsats, der særlig pengepolitikken må gi et større bidrag til å stimulere sysselsettingen. Det er jo selve ideen med å overholde handlingsregelen for budsjettpolitikken. Jo mindre rente og kronekurs beveger seg nedover, jo mer berettiget blir det å kreve næringspolitiske tiltak over statsbudsjettet.

På den annen side må vi være omhyggelig med rekkefølgen. Hvis vi er for raske med å be om tiltak, vil det være et argument mot å senke renta.

Som vi sa i vårt vedtak av 25.februar:

”Særlig har en feilslått pengepolitikk med høy rente og ødeleggende sterk krone bidratt til problemer som kan gi langsiktige virkninger. Gjennom erklæringen fra Kontaktutvalget har regjeringen stilt i utsikt lavere rente, mer normal kronekurs og forsterket arbeidsmarkedspolitikk dersom partene følger opp sin del av opplegget.

Uten en normalisering av kronekursen vil norsk næringsliv få en kraftig knekk.”

Siden den gang har flere forhold kommet til som taler for å skjerpe vår holdning. Riktig nok har renten blitt satt ned, men kronekursen er fortsatt bare 2 prosent lavere enn 25.februar. Og etter at sentralbanken nå har vært i sving i akkurat to år med den nye instruksen har den inflasjonen de opererer etter kommet helt ned på 1,5 prosent. Norges Bank har altså ikke bare innsnevret sin oppgave; den har også overdrevet inflasjonsbekjempelsen til stor skade for sysselsettingen og da særlig industrien.

Det er all grunn til uro for den fremtidige utvikling. Nedgangen i kronekursen kan stoppe opp. Og selv om nedgangen skulle fortsette, er det skapt en usikkerhet i bedriftslivet om framtida. Det er bakgrunnen for at arbeidsledigheten har økt kraftig og klart mer enn regjeringens prognoser skulle tilsi.

Vi krever at Norges Bank gjør noe for å stoppe denne utviklingen. På møtet 30. april må det komme håndfaste signaler om en kraftig rentenedgang og rask normalisering av kronekursen. Selv den konservative europeiske sentralbank klarte å halvere renta på ett år da det gjaldt som mest.

Meklingsresultatet vi skal ta stilling til i dag, legger et sterkt press på regjering og sentralbank for at det inntektspolitiske samarbeidet følges opp. Revidert nasjonalbudsjett i mai vil bli vårt sjekkpunkt for dette og oppfølgingen av forslaget fra Boye Ullmann, som innebar krav om endring i instruksen og som le oversendt Sekretariatet for oppfølging. Etter Norges Banks møte den 30. april, bør vi ta standpunkt til om vi skal gå for en endring i Norges Banks instruks.

Representantskap:

Med dette som bakgrunn tar jeg opp Sekretariatets innstilling om at representantskapet godkjenner det fremlagte meklingsforslaget.

Finn Erik Thoresen:

Da er vi klare til å starte diskusjonen, synspunkter, kommentarer til meklingsforslaget. De som vil ha ordet bruker de navnelappene som er lagt ut og leverer de så snart som mulig, slik at vi får en viss oversikt over hvor stor debatten kan bli. Men vi er i hvert fall klare til å starte og vi har ikke holdt på mer enn en halv times tid, så jeg ser ikke noen grunn til at vi behøver noen pause enda og foreslår at vi går rett på debatten. Førstemann ut er Olav Støylen, Sekretariatet.

Rep. 132 – Olav Støylen, Sekretariatet:

Dirigent, leder, representantskapsmedlemmer!

Etter Kjemisk Forbunds mening ble årets mellomoppgjør gjennomført helt i tråd med Representantskapets vedtak for privat sektor, NHO-området. Gjennomføringen og resultatet er meget bra og det er meget godt mottatt. Grunnlaget som Kontaktutvalget la opp til for mellomoppgjøret i 2003, hvor jeg siterer: ”Arbeidet for å få lønnsveksten i Norge mer på linje med utviklingen med våre viktigste handelspartnere” – det mener vi er veldig viktig for norsk industri. Og med det oppgjøret som nå er gjennomført og grunnlaget for det som skal skje lokalt, slik vi ser det, er helt i tråd med de intensjonene som der er lagt og som vi deler helt og fullt. Når vi i tillegg denne gangen greide å kombinere dette med det jeg vil kalle for fornuftige synbare lavlønnstillegg, så har vi all grunn til å være godt fornøyd med oss selv og det er godt mottatt ute i industrien.

Nå er det slik at Gerd-Liv nevnte et par arbeidsgivere som glefser og sutrer og ikke har forstått at meklingen er avsluttet. Det får for så vidt være deres problem og vi har forstått at noen av de ønsker nå å fortsette debatten i Økonomisk Rapport hvor unntaksbestemmelsen som er lagt i meklingsforslaget skal være det alminnelige og lønnstilleggene skal være unntakene. Noen er blitt navngitt og de ønsker en skriftlig debatt i Økonomisk Rapport og det har vi bestemt oss for at de skal få. Vi kan gjerne skrive føljetonger i løpet av sommeren om gjennomføringen av tariffoppgjøret og når de avsluttes. Men da er det slik at med det oppgjøret som er gjennomført mener vi at vi har gjort noe av jobben vår. Vi har bidratt til et grunnlag for at vi skal kunne få ned arbeidsledigheten. Vi mener selv at vi har vært med og bidratt til et grunnlag for at vi skal stoppe industrinedgangen, stoppe utflytting av bedrifter og ikke minst stoppe utflyttinger av viktige investeringer som vil være nødvendig for industrien i Norge. Men da er det slik at det er noen andre som også må gjøre jobben sin. Vi har også registrert at kronekursen har stoppet opp. Vi er heller ikke sikre på om det kommer positive signaler fra en viss banksjef den 30. april. At det vil være tilstrekkelig for å få kronekursen ytterligere nedover. Det vi i hvert fall har registrert er at Holden (II)-utvalget har rettet blikket relativt mye både mot pengepolitikken, finanspolitikken og inntektsoppgjørene. Og LO har her sagt: ”Det skal vi ha en bred gjennomgang på”. Og det er vi i Kjemisk Forbund for. Store deler av våre områder er utekonkurrerende industri. Vi avsluttet landsstyremøte for halvannen times tid siden. Der har vi vedtatt et forslag/en uttalelse som tar for seg pengepolitikken, kronkursen, rentenivået. Det tar for seg denne banksjefens instruks osv. Vi vil gjerne sende det over til LO-Sekretariatet for behandling. Vi har laget et miniformat og et helsides format på det. Når jeg sier at det er gått i tråd med den utviklingen vi bør ha her i røysla til pengepolitikk og kronekurs slik at vi sikrer sysselsetting, så regner jeg med at jeg slipper å referere det i sin helhet osv. Og dermed overleverer jeg det og håper selvsagt på en positiv behandling med dette som med oppgjøret for øvrig. Takk for oppmerksomheten.

Rep. 129 – Kjell Bjørndalen, Sekretariatet:

Det er grunn til å minne om at dette ikke er noe Sekretariatsmøte selv om det kan virke sånn.

Jeg skal ikke gjenta det som har blitt sagt om mellomoppgjøret, bare konstatere at det er et oppgjør som bidrar til at vi også i fremtiden skal ha en konkurranseutsatt sektor. Jeg anbefaler i likhet med forgjengeren min det resultatet som foreligger.

Men noen betraktninger rundt et av hovedtemaene, nemlig dette med tjenstepensjon og veien videre fremover på det. Ved mellomoppgjøret så skulle en drøfte den saken og det kom etter

min oppfatning ikke så veldig mye ut av det. NHO er fortsatt klare på at pensjon er et tema som egner seg best for å bli avgjort ene og alene av ledelsen i bedriften. Noen innblanding fra de ansatte i en så viktig sak vil de ikke har, og de bruker alle tenkelige formelle knep for å slippe unna det. Det gjør de selv om partene i 2002 understreket viktigheten av tjenestepensjonsordninger. I Fellesforbundet er vi ikke ferdig med saken, hvis det kan trygge NHO. Men et lite stykke kom vi på vei. Vi fikk altså NHO med på et felles brev til Regjeringen om å sidestille ytelsesordninger og innskuddsordninger med hensyn til at de ansatte kunne bidra med en egenandel slik at en kan være sikret en best mulig pensjon, dersom det skulle være hinderet for å få i stand noe. For oss var det uforståelig at det som i lang tid har vært en selvfølge i en ytelsesbasert tjenestepensjon ikke også kunne gjelde i en innskuddspensjon. Men for NHO så var heller ikke det noen selvfølge da. Men som Gerd-Liv sa, vi skal jobbe videre med pensjon. Pensjon er på dagsorden og ikke bare i forhold til tjenestepensjon, men i det offentlige debatten om hele vårt pensjonssystem. Spesielt er vi opptatt av forholdet til AFP som mange andre, og det er vel ikke så rart, for det er jo vår ektefødte baby. De argumentene som vi i sin tid fremførte for AFP var hensynet til en verdig avgang for sliterne. Det var ikke mulig å få gjennomslag for dette i de politiske miljøene i 1988. Derfor kjempet vi frem AFP gjennom flere oppgjør og vi fikk politikernes med å på spesielle regler og i tillegg så deltar Staten med delvis finansiering. Men utgangspunktet er det viktig å ha klart for seg; AFP måtte vi altså ordne avtaleveien fordi politikernes ikke ville være med.

Så har vi fått Pensjonskommisjonen og de foreslår nå fleksibel pensjonsalder fra 62 år. Og da er det grunn for oss å stoppe opp litt og spørre: Hva skal vi da med en ordning som vi selv betaler inn til når det offentlige systemet legger opp til en fleksibilitet i pensjonsalder som vi har krevd opp gjennom på 80-tallet og hele 90-tallet. Det blir en litt rar konstruksjon å opprettholde AFP som et pensjonstilbud fra 62 år når det offentlige pensjonssystemet overtar der hvor AFP i dag er gjeldende. Vi får jo inn forslag til tariffrevisjonene og forslag til landsmøter som tar utgangspunkt i at det er urettferdig at de medlemmene som arbeider på bedrifter uten tilmelding til AFP ikke kan få AFP. Vi får inn krav om at arbeidsledige medlemmer skal kunne få AFP. Vi får inn krav om at de som slutter i bedriften i 55- til 60-års alderen skal kunne få AFP. Det er problemstillinger her som ikke kan løses innenfor dagens ordning, men som Pensjonskommisjonens forslag, hvis det blir lagt til grunn, vil løse. Jeg vil selvfølgelig ikke ta livet av AFP, det skulle bare mangle. Den vil jeg slå ring om så lenge det er nødvendig. Men jeg vil heller ikke være med på å opprettholde AFP dersom vi får et offentlig pensjonssystem som ivaretar de hensyn som vi i sin tid argumenterte for. Vår eller for å si LOs strategi fremover bør nå være å støtte opp om de retninger i våre fremtidige pensjoner som Pensjonskommisjonen så langt har angitt og sørge for at de i fortsettelsen holder seg på sporet. Også hva angår våre krav om fleksibilitet fra 62 år. Det er en skikkelig pensjon som er viktig, ikke om den heter AFP, folketrygden tjenestepensjon, modernisert folketrygd eller hva det nå skulle være. Å ha et skikkelig utkomme etter et langt yrkesaktivt liv er viktig og så kan vi sette navn på barnet etterpå. Takk skal dere ha.

Rep. 110 - Thor Åge Christiansen, Vestfold fylke:

Med all fare for å sette i gang en debatt, så gjør jeg det allikevel.

Kamerater!

Jeg kommer fra Vestfold og vi har hatt mange diskusjoner i forbindelse med dette lønnsoppgjøret lokalt, både LO-avdelingene i Vestfold og med forbundsavdelingene og en

god del enkeltmedlemmer har jeg også snakket med. Og jeg kan med svært stor sikkerhet si at LOs medlemmer i privat sektor aksepterer lave kronetillegg i år. Dette har jo Gerd-Liv begrunnet veldig godt. Forhøyelsen av skattetrekket for fagforeningskontingent er positivt, selv om vi kun er tilbake til stadiet før Bondevik-regjeringen tok over første gangen.

Det er også stor støtte – det har jeg selv sagt på denne talerstolen en gang før – til å rette opp skjevhetene mellom høytlønte og lavlønte. Men i mange, mange år har det vært en uttrykt irritasjon over at lavlønnstilleggene gis ut i fra et bransjegjennomsnitt, som Gerd-Liv sa. Dette gir seg for eksempel utslag i at Grans Bryggeri, som ligger i Sandefjord, de har 214000 kroner i årslønn, de får ikke lavlønnstillegg fordi jeg som jobber i Ringnes tjener for mye, ut i fra en sånn type beregning. Jeg mener at jeg tjener for lite selvfølgelig. Som motsatt eksempel får steinindustrien i Larvik – arbeidsgiverne der er ikke medlem i NHO, så de er ikke med i den beregningsmodellen – de tjener +/- 400000 i årslønn, og får 1,95 kroner i lavlønnstillegg. Den slags utslag er selvfølgelig forståelig ut i fra de prinsippene vi legger til grunn, i hvert fall lokalt, som forstår logikken i det. Den logiske rettferdighetssans har blåst for den enkelte i en sånn sammenheng. Vi har sagt i fra om dette i mange, mange herrans år, i hvert fall så lenge jeg kan huske, jeg tror moren min snakket om dette og hun begynte i teknoindustrien og da var de forbannet på dette her for 30-40 år siden. Når det ikke hjelper å si i fra, så må vi stemme nei.

Det andre som er svært negativt er at de lavlønte kan si nei takk til den delen av lønnstillegget som går utover tariffavtalens justerte minstelønn, hvis bedriften går økonomisk dårlig. Jeg har aldri opplevd en bedrift som går bra når du kommer til lønnsoppgjøret. Det finnes sikkert noen. Når de skal legge frem regnskapet for Børsen, så tjener de bra med penger og når de skal bevilge penger til seg selv.

Det er alvorlig å stemme nei til et lønnsoppgjør, særlig et mellomoppgjør, fordi det som regel fører til streik. Det er vel en eller et par ganger det ikke har gjort det, men det fører til streik. Men de negative sidene og konsekvensene ved årets lønnsoppgjør veier betydelig tyngre enn de positive sett fra vårt ståsted. Og for i det hele tatt å kunne stå oppreist på medlemsmøte på Grans Bryggeri og andre bedrifter i samme situasjon – som ikke på noen måte er i stand til å respektere at de med 400000 i årslønn får lavlønnstillegg, mens de selv ikke får – så er jeg nødt til å stemme nei.

Takk for meg.

Rep. 96 – Synnøve Kitdal, NTL:

Kjære forsamling!

Jeg hadde lyst til å si litt om det punktet som går på arbeidsledigheten. For jeg ser der at LO og NHO har krevd 5000 tiltaksplasser. Regjeringen svarer med 3500. Og jeg har lyst til å fortelle dere at det utgjør en tiltaksinnssats totalt sett på en plass mellom 13 og 15 prosent. Jeg har ikke de eksakte tallene. Men jeg har lyst til å si at sist vi hadde tilsvarende ledighet, så hadde vi en tiltaksinnssats i Norge på mellom 35 og 42, det varierte. Sverige i dag har en tiltaksinnssats på over 50, nærmere 55 prosent og i Danmark har de 35 prosent. Det som er mitt ærend er bare å si, vi må ikke si at vi er fornøyd med det punktet. Det er ikke bra nok. Selv om jeg ikke har tenkt å foreslå at vi skal stemme mot oppgjøret på grunn av det punktet, så vil det være å gå veldig langt og si at vi føler at det kravet er innfridd.

Takk.

Finn Erik Thoresen:

Da har jeg ikke flere. Er det flere som vil ha ordet? Det ser det ikke ut til å være. Da gir vi ordet til Gerd-Liv, vær så god.

Gerd-Liv Valla:

Møteleder og Representantskapet!

Takk for innleggene og jeg skal prøve å besvare dere.

Først var Olav oppe og ga en beskrivelse av hvordan meklingsresultatet har blitt mottatt i tillegg til at du trakk frem dette med pengepolitikken og uttalelsen fra Kjemisk sitt landsstyre. Jeg vet ikke om Finn Erik kanskje har tenkt å lese det opp. Ditt forslag er at den uttalelsen skal oversendes Sekretariatet slik at vi kan følge det opp og følge det opp blant annet i tråd med hva som skjer nå 30. april på Norges Bank sitt rådsmøte. Så det skulle være greit.

Så er det dette med unntaksbestemmelsen som du, Olav, var inne på og som Thor Åge også har vært inne på. Det er klart at det har aldri vært tenkt at den unntaksbestemmelsen skulle bli en regel. Og derfor er det veldig klart sagt at det skal være en avtale, det vil si at våre har vetorett. Så var det noen som var redd for at de tillitsvalgte skal presses til å godta noe de ikke burde godta ut i fra det som er intensjonen i bestemmelsen, og derfor fikk vi inn dette med organisasjonsmessig bistand som er en teknisk måte å si at forbundene skal inn. Det er det jeg har lyst til å si om unntaksbestemmelsen. Igjen bare presisere at det var folk i vår egen delegasjon som mente at det var fornuftig og riktig å ha en slik sak og at det ikke var noe som i og for seg ble tred ned over hodet på oss, men som er veldig klar på at skal være en unntaksbestemmelse og ikke være noe mer enn det. Og vi fikk da styrket den, sett i fra vår side, i forhold til lignende bestemmelse i 1993.

Kjell var inne på dette med pensjon og brukte en del tid på Pensjonskommisjonen og det Pensjonskommisjonen kommer med. Nå kommer de med sin innstilling i oktober – de har jo ikke kommet med noen innstilling enda – og da får jo vi anledning til å ta stilling til det som kommer der. Så jeg går ikke noe mer inn på det.

Til Synnøve – nei tiltaksplasser det har vi ikke sagt at vi er fornøyd med. Vi har sagt at vi var ikke fornøyd med akkurat det punktet i Regjeringens brev. Så det er jeg helt enig med deg i. Vi ba om 5000. Det lå 1000 tiltaksplasser i Stortinget fra Regjeringen, såkalte jobb-klubb-plasser. Vi ba da om at det kom 4000 i tillegg. Det imøtekom de ikke og de kom med 2500. Det var det samme som en del partier i Stortinget, blant annet SV, hadde lagt inn så vidt jeg vet i forkant. Vi mener at tiltaksinnsatsen skulle ha vært større, så det punktet i Regjeringens svarbrev vi var fornøyd med, det var ikke det de gjorde på tiltakssiden, men det var det at de med en høyredominert regjering, som denne Regjeringen er, faktisk gikk inn for å øke fagforeningsfradraget til 1800 kroner. Jeg minner om at Høyre hvert eneste år de siste årene i Stortinget har gått inn for å fjerne fradraget helt og nå gikk de da inn for å øke det. Og det var litt overraskende. Det var i hvert fall positivt. Det var faktisk også positivt det svaret vi fikk tilbake fra Regjeringen på innskuddsbasert pensjon, ikke minst det at de understreker så nøye at det skulle være kollektive ordninger, mens NHO i utgangspunktet ønsket det stikk motsatte, de ønsket individuelle ordninger, mens vi vil ha mulighet for de ansatte til å yte innskudd, men inn i en type kollektiv ordning.

Så Synnøve – vi skal stå på fortsatt for å øke tiltaksinnsatsen og for å styrke arbeidsmarkedsetaten. Det er faktisk veldig viktig. Og jeg bare nevner nå at vi trakk opp dette

med utdanningsvikariat som var en god ordning på 90-tallet som har blitt mer borte, men som vi hadde en diskusjon om i forhandlingsdelegasjonen hvor flere, både fra privat og offentlig sektor, viste til at utdanningsvikariat fungere veldig positivt. Så det skal vi følge opp.

Til slutt – Thor Åge – til det innlegget du holdt. Du sier at du ut i fra en helhetsvurdering må stemme nei. Jeg skal kommentere deler av det du sa, og det er dette med gjennomsnitt at vi tar gjennomsnitt etter overenskomsten. Ja, det er riktig som du sier at det fører til at en del som burde ha hatt tillegg fordi den enkelte er lavt lønnet ikke får det fordi vedkommende er på en overenskomst som har et høyt snitt. Det er det mest uheldige med den måten å innrette lavlønnsstillegg på. Så nevnte du også at den omvendte delen av det er da at noen får som ikke skulle hatt fordi de ikke er lavlønne som individ, men de er på en overenskomst som har et snitt som ligger under de grensene som vi har satt. Så det er noen som får som ikke skulle hatt, og noen som ikke får som skulle hatt. Det var vi veldig klar over. Det var flere som lanserte det som en bedre ordning å se på satser under et visst nivå. Det konkluderte vi med at i et oppgjør som dette, et mellomoppgjør og med så forskjellige overenskomster, så ble det en vanskelig sak å gjøre. Vi klarte ikke å få frem et godt nok bilde over hvordan det skulle treffe. Den mest treffsikre ordningen vi har hvis det er lavlønne vi vil treffe, det er å gå på individnivå. Det å si at alle som tjener for eksempel under 240000 skal ha et tillegg, da treffer vi de lavlønne og vi treffer ingen andre. Det gjorde vi i 1995 og det hadde den konsekvensen at det forrykket veldig mange lønssystem ute. Ja, vil mange si, er det ikke det som er hensikten med å gi lavlønnsstillegg, gi for eksempel likelønnsstillegg, er ikke det at man nettopp skal endre noen lønnsrelasjoner. Jo, men det førte til at der man har lønssystem som er bygd opp etter for eksempel ansiennitet, etter utdanning, så kunne da de som lå nederst gå forbi andre og du fikk en forrykking som ble tatt igjen lokalt. Jeg husker diskusjonen i 2000 da vi diskuterte lavlønnsinnrettinger, det var ikke noe stemning da. Det var heller ikke noen stemning nå for å gjøre dette på individuelt grunnlag. Hvilket, Thor Åge, vil være det mest treffsikre for å treffe de som virkelig er lavlønne. Derfor så var vår konklusjon at vi gjør det på den mer tradisjonelle måten nå gjennom å ta overenskomstens gjennomsnitt, men vi er nødt til å se nærmere på dette fremover med sikte på å komme frem til praktiserbare og treffsikre ordninger. Og det som blant annet kan være interessant å få sjekket opp, det er hvor store feiltreff er det i den ordningen som vi nå praktiserer. Du, Thor Åge, nevnte noen eksempler og vi har hørt veldig mange slike eksempler og det som jeg i hvert fall føler et behov for selv, det er å vite hvor store utslag gir disse feilene seg. Hvor mange er det som enten får som ikke skulle hatt eller enda verre som skulle hatt men ikke får når vi legger bransjegjennomsnittet til grunn.

Det skal vi derfor gå løs på og se på fremover. Og jeg regner med at i regi av Inntektspolitisk utvalg, som vi har i gang i LO ved siden av Sekretariatet, skal akkurat det med lavlønnsinnretninger være et sentralt tema fremover. Lavlønnsinnretninger for å sikre en rettferdig fordeling. Lavlønnsinnretninger for å sikre likelønn og at vi får litt større fart på det.

Da tror jeg, dirigent, at jeg har svart på det som kom og litt til. Da overlater jeg ordet til deg. Takk skal dere ha.

Finn Erik Thoresen:

Da er innstillingen at Riksmeklingsmannens forslag godkjennes. De som er enig i innstillingen forholder seg i ro. De som er uenig i at forslaget skal godkjennes viser det ved stemmetegn, og det stemmes. Da er innstillingen vedtatt mot én stemme.

Det betyr at vi i hvert fall så langt er ferdig med denne delen av mellomoppgjøret.

Vi har et forslag til. Det er forslag fra Olav Støylen, Sekretariatet. Olav foreslår:

LOs Representantskap noterer seg at utredningen fra Holden (II)-utvalget vil medføre en bred gjennomgang av ulike sider av pengepolitikken, sammen med inntektspolitikk og finanspolitikk. Men en slik gjennomgang vil kunne ta lang tid, og en eventuell positiv konklusjon vil komme for sent til å avhjelpe de akutte problemer som en rekke av våre utekonkurrerende bedrifter befinner seg i akkurat nå.

Representantskapet ber derfor Sekretariatet om å behandle og ta stilling til spørsmålet om det operative mål for pengepolitikken som en sak for seg, og forsøke å påvirke Finansdepartementet til en raskest mulig inngripen. Dersom det ikke lykkes å påvirke departementet, bør LO ta initiativ ovenfor Stortinget med sikte på å få til et vedtak som innebærer at Regjeringen instrueres om å foreta en slik endring.

Ved forslaget ligger det også en uttalelse fra landsstyret i Kjemisk Forbund. Og i tråd med forslagsstilleren vil jeg anbefale at vi gjør følgende vedtak – at det oversendes Sekretariatet. Er forsamlingen enig i det? Det er vi. Da er det vedtatt oversendt.

Da er denne delen av møtet avsluttet, men jeg regner med at lederen skal si noen bevingede ord som en avslutning, så vær så god.

Avslutning

Gerd-Liv Valla:

Møteleder, takk skal du ha.

Jeg skal da avslutte dette representantskapsmøtet. Jeg har bare lyst til å nevne at vi nå har tatt stilling til meklingsresultatet for LO og NHO-området. De andre områdene er i gang. HSH har gått til meklings. Stat og kommune starter opp i dag. Og det blir spennende å følge de oppgjørene.

Jeg skal nå bare takke Representantskapet for tilslutningen til meklingsresultatet. Jeg er veldig glad for det og jeg tror at det bør bli viktig det vi nå har gjort for politiske prosesser fremover i vår. Og for praktiseringen av pengepolitikken burde det vi har gjort nå være et meget viktig bidrag. Vi håper at Regjeringen i det videre følger opp det inntektspolitiske samarbeidet og følger det opp på områder som vi ikke hittil har vært fornøyd med. Vi skal vite å kritisere der vi er uenig samtidig som vi faktisk skal gi ros der vi mener at det er på sin plass. Og jeg har gjort det på særlig et punkt, nemlig fagforeningsfradraget.

Med dette så takker jeg for møtet og vi møtes igjen på ordinært representantskapsmøte 25. juni 2003. Jeg ønsker dere alle vel hjem og hever møtet.

Navnefortegnelse over representanter

Til

Representantskapsmøtet 24. april 2003

ARBEIDERBEVEGELSENS PRESSEFORBUND (APF)

1.	Lars Løkkebø	Ikke til stede

FORBUNDET FOR LEDELSE OG TEKNIKK (FLT)

2.	Jonny Simmenes
3.	Trygve Westgård
4.	Jorunn Egeland

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND (NAF)

5.	Erna C. Dynge	
6.	Kjell Borglund	
7.	Helge Haukeland	
8.	Runar Sjøstad	Ikke til stede
9.	Eva Jenssen	

EL & IT FORBUNDET (EL & IT)

10.	Tore Gulbrandsen	
11.	Tove Johansen	
12.	Jan Olav Andersen	
13.	Øivind Wallentinsen	
14.	Bjørn Fornes	Vararepresentant
15.	Svein Davidsen	

FELLESFORBUNDET (FF)

16.	Aage Andersen	
17.	Vidar Brynsplass	
18.	Arve Bakke	
19.	Arne Hagen	
20.	Steinar Karlson	
21.	Kåre Leira	Ikke til stede
22.	Trond Hagen	Ikke til stede
23.	Ole Lysø	
24.	Liv Christiansen	
25.		Forfall representant og vararepresentant
26.	Rune Strande	
27.	John Erik Ullestad	
28.	Boye Ullmann	
29.	Arthur Vorren	

FELLESORGANISASJONEN FOR BARNEVERNSPEDAGOGER, SOSIONOMER OG VERNEPLEIERE (FO)

30.	Siv K. Kjellmoen
31.	Bård Hogstad
32.	Ingri-Hanne Brønne

NORSK FENGSELS- OG FROMSORGSFORBUND (NFF)

33.	Jorunn Foss	Vararepresentant

NORSK GRAFISK FORBUND (NGF)

34.	Anders Skattkjer
35.	Terje Fjellum

HANDEL OG KONTOR I NORGE (HK)

36.	Karin Torp	
37.	Stein Kristiansen	
38.	Bjørn Mietinen	
39.	Sigfred Haugen	Vararepresentant
40.	Mona Hagen	
41.	Ingrid Woldengen	
42.	Helen Johansen	
43.	Turid Sundsetvik	Ikke til stede

HOTELL- OG RESTAURANTARBEIDERFORBUNDET (HRAF)

44.	Eli Ljunggren	
45.	Solfred Johansen	
46.	Bjørn O. Nordhaug	Vararepresentant

NORSK JERNBANEFORBUND (NJF)

47.	Jane Brekkhus Sæthre	Vararepresentant
48.	Øystein Sneisen	

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND (NKIF)

49.	Birger Blomkvist
50.	Frank Bakke
51.	Ivar-Kristian Kaalstad
52.	Live Kr. S. Skistad
53.	Arnfinn Miland

NORSK KOMMUNEFORBUND (NKF)

54.	Anne-Grethe Skårdal	
55.		Forfall representant og vararepresentant
56.	Nina Solem	
57.	Svein Kristiansen	
58.	Anne Kaurin Hall	
59.	Eva Vida Berg	
60.	Jan Helge Gulbrandsen	
61.	Arne Sveen	
62.	Mari Sanden	
63.	Randi H. Aronsen	Vararepresentant
64.	Geir Mosti	
65.	Anders Krane	
66.	Sølvi G. Thomassen	
67.	Oddbjørg Strømme	Ikke til stede
68.	Anne Green Nilsen	
69.	Arne H. Kristoffersen	Ikke til stede

NORSK LOKOMOTIVMANNSFORBUND (NLF)

70.	Øystein Aslaksen

MUSIKERNES FELLESORGANISASJON (MFO)

71.	Arnfinn Bjerkestrand

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDERFORBUND (NNN)

72. Johnny Hagen
73. Diana Montes
74. Morten Brostrøm
75. Anne Berit Aker Hansen
76. Forfall representant og vararepresentant
77. Jon Erik Lyng

NORGES OFFISERSFORBUND (NOF)

78. Peter A. Moe

NORSK OLJE- OG PETROKJEMISK FAGFORBUND (NOPEF)

79. Helge Ellingsen Vararepresentant
80. Torbjørn Teigland
81. Lill Heidi Bakkerud
82. Jon Fjose Vararepresentant

NORSK POST- OG KOMMUNIKASJONSFORBUND (NPK)

83. Harald Helland Vararepresentant
84. Hans Fredrik Danielsen
85. Frode Rognås Vararepresentant
86. Arne Andreassen
87. Forfall representant og vararepresentant

NORSK SJØMANNSFORBUND (NSF)

88. Forfall representant og vararepresentant
89. Forfall representant og vararepresentant
90. Forfall representant og vararepresentant

SKOLENES LANDSFORBUND (SL):

91. Forfall representant og vararepresentant

NORSK TJENESTEMANNSLAG (NTL)

92. Tor-Arne Solbakken Ikke til stede
93. Pål Kjærstad Vararepresentant
94. Forfall representant og vararepresentant
95. John-Arne Birkeland
96. Synnøve Kitdal
97. Bente N. Holt Vararepresentant
98. Tone Sønsterud

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND (NTF)

99. Frank Holm
100. Torbjørn Kristoffersen Ikke til stede
101. Torbjørn Reigstad

NORSK TREINDUSTRIARBEIDERFORBUND (NTAF)

102. Hildegunn Brune

NORSKE IDRETTSUTØVERES SENTRALORGANISASJON (NISO)

103. Morgan Andersen Ikke til stede

ØSTFOLD FYLKE

104. Hilde Torgersen

OSLO FYLKE

105. Kleiv Fiskvik

AKERSHUS FYLKE

106. Halvor Kringhaug

HEDMARK FYLKE

107. Frank Bjørneseth

OPPLAND FYLKE

108. Gunvor Flaterudhagen Ikke til stede

BUSKERUD FYLKE

109. Forfall representant og vararepresentant

VESTFOLD FYLKE

110. Thor Åge Christiansen

TELEMARK FYLKE

111. Marit Sørli Røed Vararepresentant

AUST-AGDER FYLKE

112. Hans J. Fjellidal

VEST-AGDER FYLKE

113. Terje Næss

ROGALAND FYLKE

114. Turi Søndervik

HORDALAND FYLKE

115. Haldis Revheim

SOGN OG FJORDANE FYLKE

116. Atle Reidar Sandnes

MØRE OG ROMSDAL FYLKE

117. Forfall representant og vararepresentant

SØR-TRØNDELAG FYLKE

118. Svein Sørøeng

NORD-TRØNDELAG FYLKE

119. Per Moen

NORDLAND FYLKE

120. Liv Helland Ikke til stede

TROMS FYLKE

121. Sylvi Nergård Vararepresentant

FINNMARK FYLKE

122. Forfall representant og vararepresentant

SEKRETARIATET

123. Gerd-Liv Valla
124. Roar Flåthen
125. Finn Erik Thoresen
126. Bente N. Halvorsen Forfall
127. Arnfinn Nilsen
128. Hans O. Felix
129. Kjell Bjørndalen
130. Jens Petter Jensen
131. Sture Arntzen
132. Olav Støylen
133. Jan Davidsen
134. Gunhild Johansen Forfall
135. Torbjørn Dahl
136. Morten Øye
137. Turid Lilleheie

VARAREPRESENTANTER TIL SEKRETARIATET

138. Per Gunnar Olsen
139. Rita Lekang
140. Ellen Stensrud
141. Trin Lise Sundnes
142. Odd Christian Øverland
143. Leif Sande Forfall
144. Magnus Midtbø Ikke til stede
145. Per Østvold Ikke til stede
146. Randi Reese
147. Ove Dalsheim Forfall
148. Roger Andersen
149. Erik Bratvold Ikke til stede
150. Jens Hoel Ikke til stede

HK FAGBEVEGELSE

151. Øyvind Rongevær

ARBEIDERNE OPPLYSNINGSFORBUND I NORGE (AOF)

152. Anders Kristoffersen Forfall

REVISJONSUTVALGET

153. Brit Renngård Forfall
154. Tom Reisi
155. Steinar Karlsen Ikke til stede
156. Margot Kvalvik Fon

SAMARBEIDSKOMITEEN LO/DNA

157.	Utgår	
158.	Jens Stoltenberg	Forfall
159.	Hill-Marta Solberg	Forfall
160.	Martin Kolberg	
161.	Finn Jota	

LO-SKOLEN, SØRMARKA

162.	Einar S. Birkeland	

GJESTER

163.	Tor Aspengren	Ikke til stede
164.	Einar Strand	Ikke til stede
165.	Liv Buck	Ikke til stede
166.	Ole Knapp	Ikke til stede
167.	Esther Kostøl	
168.	Svein-Erik Oxholm	
169.	Leif Haraldseth	Ikke til stede
170.	Yngve Hågensen	
171.	Jan Kr. Balstad	
172.	Evy Buerud Pedersen	Forfall

LOs DISTRIKTSKONTORER

173.	Rolf-Thore Hildebrandt	
174.	Kari Hauge	
175.	Olav Lund	
176.	Åge V. Nordby/Iver Erling Støen	
177.	Aud Watnebryn	Forfall
178.	Svein Fjæstad	
179.	Knut Liljeberg	
180.	Agnes Norgaard	
181.	Per-Kristian Finstad	
182.	Svein Fjellheim	Ikke til stede
183.	Vigdis Ravnøy	Forfall
184.	John Bjarne Hjelmeland	Forfall
185.	Mellvin Steinsvoll	
186.	Kjell Flønes	
187.	Liv Thun	
188.	Øivind Silåmo	
189.	Jan H. Elvheim	
190.	Bjørn Johansen	Forfall

LOs ANLEGGSKONTOR I HAUGESUND

191.	Kåre Karlsen	

LO-KONTORET I BRUSSEL

192.	Knut Arne Sanden	

LO-AKTUELT

193.	Svein-Yngve Madssen	

KARTELLENE

194.	Jørn Th. Prangerød	Ikke til stede
195.	Berit Berg	
196.	Odd Strand	Ikke til stede

ERNST & YOUNG

197.		
198.	Helge Bettmo	Ikke til stede

